

تأثیر آموزش حل مسأله و مهار کردن خشم بر روش های تربیتی و سلامت روانی مریبیان پیش دبستانی

* دکتر محسن شکوهی یکتا

** سعید اکبری زردخانه

*** فهیمه قهوه چی الحسینی

چکیده

توانش حل مسأله انسان را در حل بسیاری از مسائل یاری می دهد، همچنین خشم به عنوان یکی از مؤلفه های غریزی می تواند منجر به آسیب پذیری گردد، از این رو آموزش توانش های حل مسأله و کنترل خشم می تواند از بروز تعارضات پیشگیری کند. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش حل مسئله، و مدیریت خشم بر روش های تربیتی، و میزان افسردگی، اضطراب، تندیگی و پرخاشگری مریبیان پیش دبستانی انجام گرفته است. این پژوهش از نوع شبیه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون تک گروهی است. ۴۸ نفر از مریبیان زن پیش دبستانی شهر تهران به صورت در دسترس انتخاب شدند و مقیاس روش های تربیتی معلمان، پرسشنامه پرخاشگری با سوپری و همچنین مقیاس افسردگی، اضطراب و تندیگی را تکمیل کردند. سپس در معرض دو نوع مداخله آموزش حل مسأله و آموزش مدیریت خشم قرار گرفتند. نتایج حاصل از مقایسه نمره های پیش آزمون و پس آزمون در کلیه خرده مقیاس های

*. دانشیار دانشگاه تهران

**. دانشجوی دکتری سنجش و اندازه گیری دانشگاه علامه طباطبائی

***. کارشناس ارشد مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله "عج"

سبک های تربیتی تفاوت معناداری ($p < 0.05$) نشان داد. همچنین در بررسی نتایج پرسشنامه خشم باس و پری، آزمون اثر بین آزمودنی ها نشان داد بین مراحل پیش آزمون و پس آزمون تنها در میانگین خردمندانه مقیاس رنجش تفاوت معنادار ($p < 0.05$) وجود داشت. همچنین، بین مراحل پیش آزمون و پس آزمون در میانگین کلیه خردمندانه های افسردگی، اختلال و تندیگی نیز تفاوت معنادار ($p < 0.05$) وجود داشت. آموزش حل مسأله و مدیریت خشم می تواند به منظور ارتقاء سلامت روانی و تغییر روش های تربیتی در جهت مطلوب و کاهش پرخاشگری مریبان پیش دبستانی استفاده شود.

واژه-کلیدها: حل مسئله، کنترل خشم، پرخاشگری، رواندرستی روانی، سبک های تربیتی، آموزش مریبان.

The effects of teaching problem solving and anger management on educational methods and mental health of preschool teachers

M. Shokoohi-Yekta, Ph.D.*

S. Akbari-Zardkhaneh **

F. Ghahvehchi-Hosseini ***

Aim: Problem solving skills help the individual to resolve a variety of issues, in addition, anger as one of the instinct could cause vulnerability, therefore, teaching problem solving skills and anger management could prevent many conflicts. The present study with the purpose of evaluating the effectiveness of teaching problem solving and anger management package on educational methods, aggression and mental health of preschool teachers has been conducted. **Method:** The study was quasi-experimental with pretest-posttest single group design. 48 preschool teachers in Tehran were selected using accessible method, and they completed Educational Styles Scale, Buss & Perry Aggression Questionnaire, and Depression, Anxiety, Stress Scale, Then, they were exposed to problem-solving

*.Associate Professor of Tehran University, Tehran, Iran

** Ph.D. Student of Assessment And Measurement, Allameh-Tabatabaei University.

***.Behavioral Sciences Research Center, Baqiyatallah Medical Sciences University.

and anger management training. *Findings:* The results showed significant differences ($p < 0.05$) between pretest and posttest scores on all the subscales of Educational Styles Scale. Results on Buss & Perry Aggression Questionnaire demonstrated significant difference ($p < 0.05$) between pre and post test scores only for resentment. Also, there were significant differences ($p < 0.05$) between pre and post test mean scores in all subscales of Depression, Anxiety and Stress. *Discussion:* Problem solving and anger management training can be used to improve mental health and educational methods, as well as to reduce aggression in preschool teachers.

Keywords: problem solving, anger control, aggression, mental well being, educational styles, teacher education.

***

مقدمه

مدرسه یک نهاد بنیادی است که امکان توسعه بهداشت کودکان و جامعه را فراهم می‌سازد. جمعیت عظیم معلمان و دانشآموزان به عنوان مستعدترین و کارآمدترین نیروی انسانی شناخته می‌شوند که می‌توانند در فعالیت‌های بهداشتی و روانی نقش عمده‌ای به عهده گیرند (پیراسته و همکاران، ۱۳۸۰). با توجه به محبوبیت و مقبولیت معلمان و نقشی که در به حرکت در آوردن دانشآموزان دارند، مهرهای کلیدی در آموزش و پرورش به شمار می‌آیند و به علت تماس روزانه با دانشآموزان قادرند تغییرات بسیاری را در رفتار کودک ایجاد کنند (لوگان^۱ و همکاران، ۱۹۸۰).

مدرسه به عنوان دومین نهاد بعد از خانواده سهم به سزایی در فرایند اجتماعی کردن افراد دارد. معلم بیانگر نماد مدرسه است و به عنوان یکی از نیروهای تأثیرگذار اجتماعی، به خصوص در سال‌های اولیه دبستانی مهم شناخته شده است (وايت و کیستنر^۲، ۱۹۹۲). از این‌رو کودکان در بدء شکل‌گیری تعاملات اجتماعی بعد از افراد خانواده، با گروه‌های همسالان، با معلمان بیشترین تماس را دارند. لذا مدرسه فضایی است که هم می‌تواند باعث تحول مناسب روانی، شناختی و اجتماعی کودکان شود و هم قادر است کودکان را در معرض مشکلاتی از قبیل خشم، و یک سری از نشانه‌های اختلالات روانی قرار دهد. از آنجاکه بیشترین تماس دانشآموزان در مدرسه با معلمان است، به راحتی می‌توانند متأثر از این ارتباط دوسویه در معرض آسیب یا پیشرفت قرار بگیرند.

تأثیر آموزش حل مسأله و مهار کردن خشم بر روش‌های تربیتی و سلامت روانی مریبان پیش‌دبستانی

هدف از دوره‌های پیش‌دبستانی پرورش قابلیت‌های جسمانی و ذهنی، هماهنگ‌سازی و تحول توانش‌های حرکتی کودکان و کمکت به بروز رفتارهای مطلوب فردی و اجتماعی در این گروه است. در این بین افرادی که در نیل به اهداف فوق نقش کلیدی دارند، مریبان و معلمان دوره پیش‌دبستانی هستند. مریبان بخش عمده‌ای از اوقات شبانه‌روز و در واقع عمر مفید خود را در مراکز پیش‌دبستانی سپری می‌کنند. لذا اثر متقابل افراد در دوره‌های پیش‌دبستانی غیرقابل انکار است. بدیهی است مریبانی که خود از نظر روحی دچار مشکل هستند نمی‌توانند کودکانی سالم - بانشاط و دارای اعتماد به خود تربیت نمایند. مریبان باید چنان باشند که بتوانند راهنمای و الگوی مناسبی برای کودکان باشند و در آنان اعتماد به خود و احساس امنیت و امکان شکوفایی استعدادهایشان را به وجود آورند (آن، ۱۹۹۲^۳).

حل مسأله یک توانش حیاتی برای زندگی در عصر حاضر است و اغلب جوامع بر این عقیده‌اند که باید بر افزایش توانش‌های حل مسأله تأکید شود. به طور کلی حل مسأله به فرایندهای شناختی - رفتاری ابتکاری فرد اطلاق می‌شود که به وسیله آن فرد می‌خواهد راهبردهای مؤثر و سازش‌یافته برای مشکلات روزمره را تعیین و ابداع کند. به عبارت دیگر حل مسأله یک راهبرد مقابله‌ای مهم است که توانایی و پیشرفت شخصی و اجتماعی را افزایش و تنیدگی و نشانگان روانی را کاهش می‌دهد (دزوریلا و شیدی، ۱۹۹۲^۴).

از جمله مسئولیت‌های والدین و همچنین متصدیان آموزش و پرورش، یاددهی تشخیص و حل مشکلات به کودکان است. در این فرایند به کودکان کمک می‌شود که به مسائل خود بیندیشند؛ راه حل‌های مختلفی برای آنها بیابند و با انتخاب بهترین راه حل، به حل مسائل خود مبادرت ورزند. علاوه بر این، در فرایند حل مسأله کودکان یاد می‌گیرند که با مسائل و مشکلات خود به گونه‌ای برخورد کنند که دچار اضطراب نشوند و با شکست‌های احتمالی برخوردي مناسب داشته باشند (تورو سکیو شوارتز، ۲۰۰۵^۵).

کسب توانش‌های حل مسأله نقش مهمی در بهداشت روانی و جسمانی ایفاء می‌کند (نزو، ۱۹۹۰). همچنین مطالعات متعدد (به عنوان مثال شور، ۲۰۰۱؛ مورتون، ۲۰۰۵^۶؛ ۲۰۰۱^۷) نشان داده‌اند که آموزش حل مسأله نقش مهمی در کاهش مشکلات رفتاری دارد. پژوهش مورفی^۸ (۲۰۰۱) نشان داده است که سلامت روانی معلمان علاوه بر تأثیر در کیفیت ارتباط با همکاران، بر ارتباط او با

دانشآموزان نیز اثرات مثبتی دارد. از این‌رو به‌نظر می‌رسد که نحوه تعامل معلمان با دانشآموزان می‌تواند در بروز رفتارهای سالم و سلامت روانی کودکان مؤثر باشد. آموزش مادران و مراقبت‌کنندگان کودک، در الگودهی رفتارهای مورد قبول و اجتماعی به کودکان مؤثر است. آموزش حل مسأله به این افراد می‌تواند بر تحول هیجانی کودک (اسپیواک و لوین^۹، ۱۹۶۳) و کاهش رفتارهای پرخاشگرانه در خانه و مدرسه (کازدین^{۱۰}، ۱۹۹۰) مؤثر باشد. همچنین پژوهش آموزش حل مسأله به مراقبان کودک باعث افزایش یادگیری حل مسأله در کودکان می‌شود. آموزش حل مسأله به این افراد در ارتقای کفایت و توانش‌های اجتماعی و در نتیجه بهبود رابطه با فرزندان و در نتیجه جوّ خانواده مؤثر است (آندرسون^{۱۱}، ۱۹۷۴). از اینروست که تأثیر توانائی حل مسأله مادران و معلمان بر توانایی و ظرفیت‌های کودکان اغلب از طریق مطالعه سبک‌های تربیتی مورد بررسی قرار می‌گیرد (کلارک-استیوارت^{۱۲}، ۱۹۸۸). لذا به‌نظر می‌رسد آموزش راه‌کارهای لازم حل مسأله و دستیابی به آرامش روانی معلمان، می‌تواند به‌طور مستقیم بر سلامت روانی دانشآموزان مؤثر باشد.

یکی از عوامل اساسی و مؤثر بر سلامت روانی، خشم است. خشم یکی از هیجانات مهم و ذاتی انسان بوده و واکنشی شایع و متداول نسبت به ناکامی و بدرفتاری است. ولی در برخی موقع بهره‌گیری ناجا از آن موجب برخی مشکلات سلامتی شخصی و بین‌فردي برای افراد می‌گردد (خدایاری فرد و همکاران، ۱۳۸۶). از این‌رو ناتوانی در مدیریت خشم، افزون بر ناراحتی شخصی، اختلال در سلامت عمومی و روابط میان‌فردي، ناسازگاری و پیامدهای زیان بار رفتار پرخاشگرانه را در پی دارد (نویدی، ۱۳۸۷). پژوهش‌ها نشان داده‌اند کودکانی که مورد پرخاشگری و بدرفتاری قرار گرفته‌اند، با والدین خود دلستگی نایمنی دارند و مشکلات عاطفی - شناختی مانند اضطراب، افسردگی، اختلالات خواب، رفتارهای خود تخریبی، اعتماد به خود پایین، گسستگی اجتماعی، بیش‌فعالی و پرخاشگری در آنها مشاهده می‌شود. همچنین به کارگیری دو راهبرد مقابله‌ای ستیزه‌جویی و کناره‌گیری در این کودکان رایج است و توانایی کمتری برای ابراز همدلی و دلسوزی دارند (آیسسورث^{۱۳}، ۱۹۸۹). آنان بیشتر از کانون کنترل بیرونی برخوردارند، در حل مسأله به شیوه‌های پرخاشگرانه متولّ می‌شوند، و از سبک استنادی خصم‌نامه‌ای برخوردارند (دوچ، باتس و پتی^{۱۴}، ۱۹۹۰). لذا آموزش مدیریت خشم به معلمان

تأثیر آموزش حل مسأله و مهار کردن خشم بر روش‌های تربیتی و سلامت روانی مریبان پیش‌دبستانی

علاوه بر افزایش توانمندی آنها در کنترل هیجانات، می‌تواند موجب تغییرات مناسبی در کودکان شود.

هدف از مداخلات مدیریت خشم، کاهش احساسات هیجانی و برانگیختگی فیزیولوژیکی ناشی از خشم، افزایش آگاهی افراد نسبت به خشم، آموزش آگاهی افراد نسبت به خشم، آموزش شیوه‌ها و راهبردهای مؤثر به منظور کنترل آن است (اتجمن روانشناسی امریکا^{۱۵}، ۲۰۰۴). در زمینه برنامه‌های آموزش مدیریت خشم بررسی‌هایی با گروه‌های گوناگون، از جمله بزرگسالان زندانی، کودکان دبستانی و قهرمانان ورزشی انجام شده است. محتوای برنامه‌ها نسبتاً یکسان بوده و با رعایت اصل انعطاف‌پذیری، در موقعیت‌های گوناگون اجرایشدنی است (لوچمن، باری و پارديني^{۱۶}، ۲۰۰۳).

با توجه به این مسأله که اساس ساختار شخصیتی و رفتاری انسان، در دوران کودکی پایه‌ریزی می‌شود، آموزش قادر است در سرنوشت کودکان تأثیر به سزائی داشته باشد و بخشن اعظمی از این آموزش بر عهده مریبان و معلمان است. لذا سلامت روانشناختی، هیجانی، و حل مسأله مریبان و معلمان می‌تواند به عنوان مؤلفه‌های اساسی بر کودکان تأثیرات اساسی داشته باشد. بدین جهت لازم است که از طریق آموزش راهکارهای کسب آرامش روانی، مدیریت هیجان‌ها، و حل مسأله به معلمان، کیفیت تحول شناختی، عاطفی و رفتاری کودکان تضمین شود، از این رو به نظر می‌رسد که آموزش حل مسأله و کنترل خشم بر سبک‌های تربیتی، پرخاشگری و سلامت روانی تأثیر مثبتی داشته باشد. در این راستا اقدام به تدوین بسته آموزشی حاوی آموزش حل مسئله، مدیریت خشم و آرامش روانی شد و برای بررسی میزان اثربخشی این بسته آموزشی بر سبک‌های تربیتی، پرخاشگری و سلامت روانی مریبان مدارس پیش‌دبستانی، پژوهش حاضر انجام یافت.

روش

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری: مطالعه حاضر از نوع شبه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون تک گروهی بود. نمونه‌گیری به صورت در دسترس و گروه نمونه شامل ۴۸ نفر از مریبان زن پیش‌دبستانی شهر تهران بود. میانگین سنی این گروه ۳۱/۱۹ سال با انحراف

تأثیر آموزش حل مسأله و مهار کردن خشم بر روش‌های تربیتی و سلامت روانی مریبان پیش‌دبستانی

استاندارد ۵/۷۳ و میانگین سابقه تدریس آنها در مراکز پیش‌دبستانی ۵/۱۹ سال با انحراف استاندارد ۳/۴ بود. ۵۷/۴ درصد متأهل و ۴۲/۶ درصد مجرد؛ به ترتیب ۱۹/۱، ۱۲/۸، ۱۹/۱ و ۱۰/۶ درصد دارای مدرک تحصیلی دپلم، فوق دپلم، لیسانس و دانشجو بودند؛ ۵۵/۳ درصد دارای مدارک تحصیلی مرتبط با روانشناسی و علوم تربیتی و ۴۴/۷ درصد غیرمرتبط و وضعیت استخدامی آنها ۹۱/۶ درصد شرکتی و ۸/۴ درصد هم آزاد و قراردادی بود. ۴۰/۶ درصد از این افراد در محل کار خود با دختران، ۵۱/۱ درصد با پسران و ۶/۴ درصد با هر دو مشغول به کار بودند.

ابزار پژوهش: ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش عبارت بودند از: مقیاس سیک‌های تربیتی معلمان^{۱۷}: که به وسیله شکوهی یکتا و پرنده (۱۳۸۶) و با توجه به کتاب تمرین تربیت کودک اندیشمند (شور، ۲۰۰۰) برای والدین تهیه و تدوین شده بود، برای استفاده معلمان مورد بازنگری قرار گرفت و ویرایش جدید آن در پژوهش حاضر به کار گرفته شد. پرسش‌نامه شامل ۱۲ موقعیت است که در هر موقعیت نحوه برخورد والدین با رفتارهای چالش‌برانگیز کودکان بررسی می‌شود. پاسخ‌دهی براساس مقیاس لیکرت ۴ گزینه‌ای (همیشه =۴ و هرگز =۱) است که هر گزینه در واقع یکی از روش‌های چهارگانه تعامل معلمان با کودک (تبیه و توبیخ، توصیه بدون توضیح، پیشنهاد همراه با توضیح و روش حل مسئله) را در موقعیت مورد نظر مطرح می‌کند. نمره هر خردۀ مقیاس، میانگین نمره‌های گوییه‌های مربوط به آن نحوه تعامل است. نمره بالا در هر روش تعامل نشانگر استفاده بیشتر از آن روش در تعامل با کودک است. قابلیت اعتماد^{۱۸} این مقیاس با روش آلفای کرونباخ ۰/۷۹ گزارش شده است (شکوهی یکتا و پرنده، ۱۳۸۶).

پرسش‌نامه پرخاشگری باسوپری^{۱۹}: این پرسشنامه توسط باس و پری (۱۹۹۲) تهیه شده و دارای ۲۷ آیتم است. پاسخ‌دهی در مقیاس لیکرت (هر گز = ۱ تا همیشه = ۵) و نمرات بالاتر نشانه پرخاشگری بیشتر است. سامانی (۱۳۸۶) این ابزار را به فارسی ترجمه و ویژگی‌های روان‌سنجی آن را بررسی کرده است. روابی سازه با استفاده از تحلیل عاملی بررسی و نتایج حاصل نشان داد این پرسشنامه چهار خردۀ مقیاس «خشم»، «پرخاشگری بدنی و کلامی»، «رنجش» و «بدگمانی» دارد. ضریب آلفای کرونباخ گزارش شده برای خردۀ مقیاس خشم ۰/۸۳، پرخاشگری بدنی و کلامی ۰/۷۸، رنجش ۰/۷۷، و بدگمانی ۰/۷۰ است. قابلیت اعتماد

تأثیر آموزش حل مسئله و مهار کردن خشم بر روش‌های تربیتی و سلامت روانی مریبان پیش‌دبستانی

به روش بازآزمایی با فاصله دو هفته برای خرده‌مقیاس خشم $0/74$ ، پرخاشگری بدنی و کلامی $0/78$ ، رنجش $0/68$ و بدگمانی $0/68$ بوده است.

مقیاس افسردگی، اضطراب و تندیگی^{۲۰}: این مقیاس شامل ۲۱ آیتم است و در مقیاس لیکرت نمره گذاری می‌شود. آنونی^{۲۱} و همکاران (۱۹۹۸) مقیاس مذکور را مورد تحلیل عاملی قرار دادند که نتایج پژوهش آنان حاکی از وجود سه عامل افسردگی، اضطراب و تندیگی بود. نتایج این مطالعه نشان داد که 68 درصد از واریانس کل مقیاس توسط این سه عامل تبیین می‌شود. ارزش ویژه عوامل تندیگی، افسردگی و اضطراب در پژوهش مذکور به ترتیب برابر $0/95$ ، $0/92$ و $0/97$ و ضریب آلفا برای این عوامل به ترتیب $0/89$ ، $0/89$ و $0/87$ بود. همچنین نتایج محاسبه همبستگی میان عوامل در مطالعه آنونی و همکاران (۱۹۹۸) حاکی از ضریب همبستگی $0/48$ میان دو عامل افسردگی و تندیگی، ضریب همبستگی $0/53$ بین اضطراب و تندیگی و ضریب همبستگی $0/28$ بین اضطراب و افسردگی بود. روایی^{۲۲} و قابلیت اعتماد این پرسشنامه در ایران مورد بررسی قرار گرفت و قابلیت اعتماد به روش بازآزمایی برای خرده‌مقیاس‌های افسردگی، اضطراب و تندیگی به ترتیب $0/80$ ، $0/76$ و $0/77$ و آلفای کرونباخ برای آن‌ها به ترتیب $0/81$ ، $0/74$ و $0/78$ گزارش شد. روایی واگرا، همگرا و روایی سازه نیز احراز گردید (سامانی و همکاران، ۱۳۸۶).

پس از اعلام آمادگی مریبان با شرکت در کارگاه آموزشی، در یک جلسه توجیهی که توسط مسئولان کارگاه‌ها برگزار شد؛ اهداف، نحوه برگزاری و خلاصه عنوانین کارگاه‌ها برای آنها معرفی شد. سپس مریبانی که برای شرکت در کارگاه‌ها تمایل داشتند، ثبت نام شدند. کارگاه‌ها هفت‌های یک بار در ۲۱ جلسه ۲ ساعته برگزار شدند. در طی هر کارگاه مدرسان مجرب و آموزش‌دیده به آموزش معلمان و حل مشکلات احتمالی ایشان در انجام تمرین‌ها و در ارتباط با کودکان می‌پرداختند. قبل از شروع و بعد از اتمام هر کارگاه، مریبان پرسشنامه‌های مریوطه را تکمیل کرده‌اند. بسته مداخلاتی مورد استفاده در این پژوهش دربرگیرنده دو بخش بود: (الف) آموزش حل مسئله: کارگاه تربیت کودک اندیشمند (شور، ۲۳)، (۲۰۰۰) برای ارتباط بزرگسالان با کودکان سنین ۴ تا ۷ سال طراحی شده است که در این پژوهش برای استفاده مریبان پیش‌دبستانی مورد بازنگری قرار گرفت. هدف نهایی کارگاه

افرايش توامندی مریبیان در مواجهه با مسائل روزمره از طریق به کارگیری توانش های حل مسأله در تربیت کودکان است. کارگاهها در ۹ جلسه به صورت یک جلسه دوساعتی در هفته برگزار می شود. در هر جلسه شرکت کنندگان به صورت گام به گام با روش های کارآمد و ناکارآمد برخورد با کودکان آشنا می شوند و مریبیان با استفاده از کتاب تمرینی که به آنها داده می شود، روش های حل مسأله را در موقعیت های فرضی با کودک تمرین می کنند. در این کتاب تمرین هایی طراحی شده است که جنبه بازی و تفریح داشته و برای کودکان لذت بخش است. لذا فعالیت ها به صورت بازی یا نقاشی به کودک ارائه می شوند. همچنین تکالیف با استفاده از موقعیت های آشنا که کودک و بزرگسالان معمولاً با آنها در تماس هستند (مثلاً در مهمانی، هنگام تماشای تلویزیون) و در مکان های مختلف طراحی شده اند (شور و دیجرو نیمو، ۲۰۰۱). در شروع، شرکت کنندگان با چهار شیوه تربیت کودک که در کارگاه به نام چهار پله رفتار تعریف شده است، آشنا می شوند. در پله اول، رفتارهای توأم با تنبیه و توبیخ قرار دارد و مریبیان با لحن دستوری از کودک می خواهند که کاری را انجام دهد. برای مثال زمانی که به کودک گفته می شود: «تو پسر نامرتبی هستی، وسائلت را از اینجا جمع کن» فرد در پله اول رفتار با کودک قرار دارد. در پله دوم، دستور یا پیشنهاد بدون هیچ توضیحی داده می شود، در واقع به این معنی که کاری را انجام بده چون من آن را از تو می خواهم. در پله سوم، بزرگسالان پیشنهادهای خود را همراه با توضیحات ارائه می دهد. این توضیحات می تواند درباره پیامد کار یا توجه به احساس فرد مقابل باشد، مثلاً «اگر تکالیفت را انجام ندهی در کلاس و جلوی همکلاسی های احساس خجالت خواهی می کنی» یا «اگر تکالیفت را انجام ندهی ممکن است مریبی از تو ناراحت شود». پله نهایی شامل کارآمدترین روش تربیتی است که با سوال کردن، کودک را به تفکر وا می دارد. در حین تمرین های این مرحله کودکان با کلماتی آشنا می شوند که کلمات تعامل یا حل مسأله نامیده می شوند و بر سه پایه اساسی در ک احساسات، یافتن راه حل های جایگزین و توجه به پیامدهای رفتار استوار است. تکیه بر این کلمات بر این اساس است که داشتن زیان مشترک یک قدم بسیار مهم در حل یک تعارض یا مشکل است (شور و دیجرو نیمو، ۲۰۰۱). از کلمات حل مسأله می توان هست / نیست، حالا / بعداً، مشابه / متفاوت را نام برد که در راستای آن کودک یاد می گیرد که چه چیزی برای چه کاری مناسب هست.

نیست، یا اینکه زمان مناسب برای هر چیز متفاوت است. بعد از اینکه این کلمات در موقعیت‌های معمول روزمره با کودک تمرين شدند، پلۀ چهارم محقق شده است. کتاب تمرين این کارگاه آموزشی در برگیرنده تمرين‌هایی است که بزرگسالان به همراه کودکان باید آن را انجام دهند. ب) آموزش مدیریت خشم: در این پژوهش از نسخه بازنگری شده برنامه مداخله‌ای آتش‌بازی^{۲۵} (اسمیت، ۲۰۰۴) استفاده شد. این برنامه رویکرد شناختی- رفتاری و با تأکید بر روابط بین بزرگسالان و کودکان، یک مدل چندگانه آموزشی در زمینه مدیریت خشم ارائه می‌دهد که در مرحله بازنگری، با فرهنگ ایرانی و اسلامی سازگار و در ۱۲ جلسه دو ساعته طراحی شده است، این برنامه شامل سه مؤلفه است: ۱) مفهوم‌سازی: آموزش درباره ماهیت خشم و چگونگی واکنش افراد به آن. این یادگیری از طریق بحث درباره تجارت خشم‌برانگیز گذشته فرد انجام می‌گیرد، ۲) کسب توانش و تمرين: استفاده از راهبردهای مقابله‌ای با رویکرد شناختی- رفتاری. در این مرحله فرد، توانش‌های آموخته شده را زیر نظر درمانگر تمرين می‌کند و ۳) کاربرد و پیگیری: این مؤلفه شامل کاربرد توانش‌های آموخته شده در زندگی واقعی است. برای رسیدن به این مرحله، فرد با موقعیت‌های فراخوان خشم، روبرو می‌شود.

تغییر و جایگزینی شناخت‌های جدید، جزء اصلی برنامه کنترل خشم است. در واقع، براساس نظریه شناختی، خشم نتیجه الگوی تفکر و نوع انتظارات افراد است و تغییر در الگوی تفکر، موجب پرهیز از خشونت می‌شود. تکنیک دیگر شناختی برای کنترل خشم، شیوه ثبت خشم است. فرد تشویق می‌شود که رویدادهای حرک خشم را یادداشت و ادراک خود را از رویداد خشم‌برانگیز شناسایی و مکتوب کند. شرکت‌کننده‌ها ضمن بازسازی شناختی، خرد توانش‌های رفتاری کنترل خشم را نیز فرا می‌گیرند و تمرين می‌کنند که بتوانند هنگام مواجهه با موقعیت‌های فراخوان خشم به نحو مناسب عمل کنند.

داده‌ها و یافته‌ها

یافته‌های توصیفی حاصل از اجرای ابزارهای پژوهش در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون در جدول شماره (۱) ارائه شده است.

جدول ۱: خلاصه یافته‌های توصیفی نمره‌های خردۀ مقیاس‌های سبک‌های تربیتی والدین، پرخاشگری باس و پری و افسردگی اضطراب تنیدگی گروه نمونه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون

پس‌آزمون		پیش‌آزمون		خردۀ مقیاس	مقیاس
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین		
۳/۱۵	۴۲/۷۸	۶/۰۲	۳۴/۵۱	حل مسئله	سبک‌های تربیتی معلمان
۶/۸۵	۳۲/۸۴	۴/۴۹	۳۷/۴۵	پیشنهاد همواء با توضیح	
۷/۱۸	۲۹/۸۸	۵/۹۲	۳۴/۶۰	توصیه بدون توضیح	
۵/۱۵	۱۷/۵۱	۶/۷۱	۱۹/۰۶	تنبیه و توبیخ	
۲/۸۹	۱۱/۶۴	۳/۶۵	۱۲/۲۰	خشم	پرخاشگری باس و پری
۲/۱۱	۱۳/۰۲	۳/۵۴	۱۳/۴۵	پرخاشگری بدنی و کلامی	
۳/۵۴	۱۳/۲۸	۳/۷۲	۱۴/۷۴	رنحن	
۳/۷۲	۱۲/۹۶	۳/۹۹	۱۳/۹۷	بدگمانی	
۷/۱۰	۴۶/۳۴	۵/۶۴	۴۹/۵۴	افسردگی	افسردگی اضطراب تنیدگی
۹/۷۴	۴۷/۱۰	۴/۹۸	۵۰/۰۷	اضطراب	
۶/۹۳	۴۱/۲۰	۶/۱۰	۴۵/۴۷	تنیدگی	

یافته‌های جدول شماره (۱) نشان می‌دهند که شرکت در کارگاه‌ها، به افزایش میانگین خردۀ مقیاس حل مسأله و کاهش میانگین دیگر خردۀ مقیاس سبک‌های تربیتی گروه نمونه شده است. همچنین میانگین کلیۀ خردۀ مقیاس‌های پرسش‌نامه پرخاشگری باس و پری و همچنین مقیاس افسردگی اضطراب تنیدگی در مرحلۀ پس‌آزمون کاهش یافته است.

به دلیل آنکه ابزارهای مورد استفاده در پژوهش مقوله‌های متفاوت از هم را ارزیابی می‌کنند و هر یک از دو یا چند خردۀ مقیاس تشکیل شده‌اند؛ از دو تحلیل مجزای اندازه‌گیری‌های مکرر^۶ برای آزمون وجود یا عدم وجود تفاوت در بین میانگین‌های نمره‌های خردۀ مقیاس‌های مراحل پیش و پس‌آزمون استفاده شد. نتایج حاصل از داده‌های مقیاس سبک‌های تربیتی معلمان (با چهار خردۀ مقیاس) نشان داد نیمرخ میانگین‌های دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معناداری از هم دارند ($p < 0.05$ و $F = ۴۳$ و $df = ۴$ و $W = ۰/۲۲$ و $F = ۳۸/۹۶$).

بررسی نتایج آزمون اثر بین آزمودنی‌ها^۷ نشان داد پیش‌آزمون و پس‌آزمون در کلیۀ

تأثیر آموزش حل مسأله و مهار کردن خشم بر روش‌های تربیتی و سلامت روانی مریبان پیش‌دبستانی

خرده‌مقیاس‌ها تفاوت معناداری ($p < 0.05$) دارند (جدول شماره ۲). مقایسه اثربخشی آموزش ارائه شده براساس شاخص مربع ایتای سهمی در خرده‌مقیاس‌های سبک‌های تربیتی نشان می‌دهد بالاترین اندازه اثر آن بر خرده‌مقیاس حل مسأله بوده است.

جدول ۲: خلاصه یافته‌های آزمون اثر بین آزمودنی میانگین خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه سبک‌های تربیتی

مربع ایتای سهمی	سطح معناداری	نسبت F	درجات آزادی	نوع سوم مجموع مجذورات	خرده‌مقیاس
۰/۷۴	۰/۰۰۰۵	۱۳۰/۹۵	۱	۱۶۰/۸/۰۸	حل مسئله
۰/۳۵	۰/۰۰۰۵	۲۴/۸۸	۱	۴۹۷/۸۴	پیشہاد همراه با توضیح
۰/۳۳	۰/۰۰۰۵	۲۲/۴۶	۱	۵۲۳/۲۷	توصیه بدون توضیح
۰/۰۵	۰/۱۳	۲/۴۲	۱	۵۶/۶۳	تنبیه و توبیخ

نتایج حاصل از انجام تحلیل اندازه‌گیری مکرر با داده‌های پرسشنامه پرخاشگری باس و پری (با چهار خرده‌مقیاس) نشان داد، نیم‌رخ میانگین‌های دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معناداری ندارد ($F = ۰/۱۷$ و $p = ۰/۰۹$) و $df = ۲/۱۷$ و $(۴ - ۲) = ۲$. در سطح $p < 0.05$ تفاوت معنادار وجود دارد. البته لازم به ذکر است تفاوت ایجادشده در خرده‌مقیاس بدگمانی نیز در دامنه گراییش به معناداری قرار دارد (جدول شماره ۳).

جدول ۳: خلاصه یافته‌های آزمون اثر بین آزمودنی میانگین خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری باس و پری

مربع ایتای سهمی	سطح معناداری	نسبت F	درجات آزادی	نوع سوم مجموع مجذورات	خرده‌مقیاس
۰/۰۴	۰/۲۰	۱/۶۸	۱	۷/۴۲	خشم
۰/۰۲	۰/۳۸	۰/۷۸	۱	۴/۳۰	پرخاشگری بدنی و کلامی
۰/۱۵	۰/۰۰۸	۷/۷۴	۱	۵۰/۶۵	رنجش
۰/۰۶	۰/۰۹	۲/۶۱	۱	۲۳/۹۶	بدگمانی

در ادامه انجام تحلیل اندازه‌گیری مکرر با داده‌های مقیاس افسردگی اضطراب تنیدگی (با سه خردۀ مقیاس) نشان داد، نیمرخ میانگین‌های دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون تفاوت معناداری دارد ($F = ۱۴/۵۱$ و $p < ۰/۰۰۵$) و ($df = ۴$ و ۴۴). بررسی نتایج آزمون اثر بین آزمودنی‌ها نیز نشان داد بین مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون در کلیه میانگین خردۀ مقیاس‌های افسردگی، اضطراب و تنیدگی در سطح $p < ۰/۰۵$ تفاوت معنادار وجود دارد (جدول شماره ۴).

جدول ۴: خلاصه یافته‌های آزمون اثر بین آزمودنی میانگین خردۀ مقیاس‌های افسردگی اضطراب و تنیدگی

خردۀ مقیاس	نوع سوم مجموع مجذورات	درجات آزادی	نسبت F	سطح معناداری	مربع ایتای سهمی
افسردگی	۲۳۹/۷۸	۱	۳۰/۵۱	۰/۰۰۰۵	۰/۴۰
اضطراب	۲۰۸	۱	۲۲/۹۱	۰/۰۰۰۵	۰/۳۳
تنیدگی	۴۲۸/۱۳	۱	۴۰/۴۰	۰/۰۰۰۵	۰/۴۷

بحث و نتیجه‌گیری

یکی از وظایف مهم نظام آموزشی هر کشور، آماده‌کردن تمامی افراد جامعه به‌ویژه کودکان، برای مقابله با شرایط متغیر زندگی، از طریق ایجاد و تقویت توانائی حل مسأله است (واحدی و همکاران، ۱۳۸۵). پژوهش‌ها نشان می‌دهد کودکان، به‌ویژه کودکان مبتلا به اختلالات رفتاری، به‌دلیل کمبود توانش‌های حل مسأله با مشکلاتی مواجه هستند. رفتار پرخاشگرانه دوران کودکی می‌تواند به عنوان یک عامل پیش‌بینی‌کننده برای بزرگواری، سوءصرف مواد، افسردگی و افت تحصیلی باشد. همچنین شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد رفتار ضد اجتماعی دوران خردسالی با ناتوانی‌های دوران بزرگسالی در ارتباط است. با توجه به اهمیت حضور کودکان سن مدرسه در مدارس و کودکان سنین پایین تر در مراکز پیش‌دبستانی، معلمان و مریبان به عنوان افرادی که ساعات زیادی را با کودکان سپری می‌کنند در این بین سهم به سزاگیری دارند و قاعده‌تا بازخورد رفتاری آنان می‌تواند تأثیرات مثبت و منفی بسیاری بر شکل‌گیری رفتارهای کودکان داشته باشد.

تأثیر آموزش حل مسأله و مهار کردن خشم بر روش‌های تربیتی و سلامت روانی مریبان پیش‌دبستانی

خشم از مشکلات و معضلات افراد در قرن اخیر است که مشکلات عدیدهای را برای خود فرد و اطراحیان وی به وجود آورده است. از این رو، مداخله‌های مدیریت خشم بر کاهش شدت، طول دوره و فراوانی بیان خشم همراه با کمک به بروز پاسخ‌های سازگارانه به مسائل میان فردی تأکید دارند (نویدی، ۱۳۸۷). در این پژوهش از نسخه بازنگری شده برنامه مداخله‌ای آتش‌بازی (اسمیت، ۲۰۰۴) استفاده شد. این برنامه با رویکرد شناختی- رفتاری و با تأکید بر روابط بین والدین و کودکان، یک مدل چندگانه آموزشی در زمینه مدیریت خشم ارائه می‌دهد که در مرحله بازنگری با فرهنگ ایرانی و اسلامی سازگارشده و شامل سه مؤلفه است: ۱) مفهوم‌سازی، ۲) کسب توانش و تمرین، ۳) کاربرد و پیگیری. در این نوع شیوه درمانی، به فرد کمک می‌شود تا الگوهای تفکر تحریف شده خود را تشخیص دهد و در آن از بحث‌های منظم و تکالیف رفتاری سازمان یافته استفاده می‌شود. به طور معمول، برنامه‌های مداخله‌ای با تشویق به بازنگری احساسات و هیجانات، فرد را به سوی خودآگاهی هیجانی سوق می‌دهد. این برنامه‌ها توانایی افراد را در تمرکز دوباره بر احساسات در برخورد با افراد و واقعی، بسط هیجان‌ها، استفاده از هیجان‌ها در تسهیل تفکر، فهم دلایل و پیامدهای احساسات خود و توانایی در فهم ارتباط میان هیجان‌ها و تغییر و تفسیر آنها بهبود می‌بخشد.

با توجه به نقشی که مریبان در آموزش دارند مداخله‌های لازم در این زمینه می‌تواند در نحوه برخورد آنان با کودکان مفید واقع شود. شرکت در کارگاه‌های آموزش مدیریت خشم در کاهش میزان خشم و کاهش شدت خشم مریبان در موقعیت‌های فراخوان خشم در ارتباط با کودک، نقش تعیین کننده‌ای داشته است. نتایج به طور کلی اثربخشی رویکرد شناختی- رفتاری را در مدیریت خشم مورد تأیید قرار می‌دهند. با توجه به این که هدف آموزش مدیریت خشم، افزایش توانمندی مریبان در تغییر و جایگزینی شناخت‌های جدید است، با استفاده از موقعیت‌های فرضی و واقعی می‌توان مریبان را در جهت اصلاح باورها، افکار و انتظارات غیرواقعی از کودکان سوق داد. همچنین یافته‌های پژوهشی (شورو دیجرونیمو، ۲۰۰۱) نشان می‌دهد از بین روش‌های تربیتی، حل مسئله، یکی از کارآمدترین روش‌های تربیتی است. در پژوهش حاضر بین مریبان، پس از شرکت در کارگاه‌های آموزشی، از روش حل مسأله به عنوان یک روش کارآمد در ارتباط با کودکان، استفاده کردند. استفاده مریبان از این روش می‌تواند در شکل‌گیری الگوهای سالم رفتاری در کودکان نقش بهسزایی داشته باشد.

پژوهش‌های اخیر بیشتر بر آموزش مدیریت خشم بر نوجوانان، جوانان و والدین متمرکز بوده است (شکوهی یکتا و همکاران، ۱۳۸۷؛ نویدی، ۱۳۸۷). یافته‌های این پژوهش با یافته‌های بسیاری از بررسی‌های انجام شده در زمینه آموزش برنامه‌های مداخله‌ای، همسو است (برای مثال نویدی، ۱۳۸۵؛ واحدی و همکاران، ۱۳۸۵؛ شکوهی یکتا و همکاران، ۲۰۱۰). آموزش مدیریت خشم منجر به کاهش اسنادهای منفی، انتظارات غیر واقعی، کاهش تجربه و بیان خشم و کاهش پرخاشگری جسمانی و کلامی می‌شود (بلک و همکاران، ۲۰۰۱)، از این‌رو در این پژوهش با توجه به اینکه آموزش مدیریت خشم بر اساس رویکرد شناختی-رفتاری اعمال می‌شود، افکار، اسناد و باورهای غیرمنطقی که در ایجاد خشم و بیان آن تأثیر دارد تعديل شده و یا مورد بازبینی قرار می‌گیرد، همچنین یافته‌های این پژوهش با یافته نملی نی^{۲۸} و همکاران (۱۹۸۳) همسو است، آنها نیز دریافتند که آموزش کنترل خشم بر کاهش تمایل به عصبانیت و تحریک در مقابل محرك‌های خشم و کاهش بدرفتاری با کودک تأثیر دارد.

از عوامل محدود‌کننده پژوهش حاضر این است که چون از روش نمونه‌گیری تصادفی استفاده نشد، روایی بیرونی و توان تعمیم‌پذیری نتایج قابل تأمل می‌باشد. بنابراین برای پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌شود از مریبیان پیش‌دبستانی مناطق مختلف کشور، و حتی الامکان به روش تصادفی و با تعداد شرکت کنندگان بیشتر استفاده شود.

پی‌نوشت‌ها:

1- Logan	2- White & Kistner
3- Ann	4- D'Zurilla & Sheedy
5- Twerski & Schwartz	6- Nezu
7- Morton	8- Murphy
9- Spivack & Levine	10- Kazdin
11- Anderson	12- Clark-Stewart
13- Ainsworth	14- Dodge, Pettit & Bates
15- American Psychological Association (APA)	16- Lochman, Barry & Pardini
17- Teaching Styles Scale (TSS)	18- reliability
19- Buss and Perry Aggression Questionnaire (BP- AQ)	20- Depression Anxiety Stress Scale (DASS)

21- Antony	22- Validity
23- Shure	24- Digeronimo
25- fireworks	26- repeated measure
27- between subject effect	28- Nomellini

منابع و مأخذ فارسی:

از کمپ، آ. (۱۳۷۲). روان‌شناسی اجتماعی کاربردی. ترجمه فرهاد ماهر. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.

باباپور خیرالدین، جلیل؛ رسول‌زاده طباطبایی، سید‌کاظم؛ اژه‌ای، جواد؛ فتحی آشتیانی، علی. (۱۳۸۲). بررسی رابطه بین شیوه‌های حل مسأله و سلامت روانشناختی دانشجویان. مجله روان‌شناسی، سال هفتم، شماره ۱.

پیراسته، اشرف؛ کرمی، صغیر؛ رمضانخانی، علی. (۱۳۸۰). بررسی برخی عوامل مؤثر بر میزان آگاهی، نگرش معلمان مدارس ابتدایی در زمینه بهداشت مدارس شهر تهران. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان، ۹(۳۶)، ۴۷-۵۳.

خدایاری فرد، محمد؛ غلامعلی لواسانی، مسعود؛ اکبری زردادخانه، سعید و لیاقت، سمیه. (۱۳۸۶). بررسی ویژگی‌های روان‌سنگی و هنجاریابی سیاهه اینبار خشم صفت- حالت اسپلیبرگر در بین دانشجویان دانشگاه تهران. دانشکده روان‌شناسی دانشگاه تهران.

رافضی، زهره (۱۳۸۳). نقش آموزش کترل خشم به نوجوانان دختر ۱۵ تا ۱۸ ساله در کاهش پرخاشگری. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.

سامانی، سیامک؛ جوکار، بهرام. (۱۳۸۶). بررسی اعتبار و روایی فرم کوتاه مقیاس افسردگی، اضطراب و فشار روانی. مجله علوم اجتماعی و علوم انسانی دانشگاه شیراز، ۵۵، ۶۵-۷۷.

شکوهی یکتا، محسن و زمانی، نیره. (۱۳۸۷). اثربخشی آموزش مدیریت خشم بر ارتباط مادران با فرزندان کم توان ذهنی و دیرآموز. فصلنامه خانواده پژوهی، ۱۵، ۲۳۱-۲۴۶.

کلینکه، کریس. (۱۳۸۸). مهارت‌های زندگی. ترجمه شهرام محمدخانی. چاپ هفتم. تهران: اسپند هنر. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی، ۲۰۰۹).

تأثیر آموزش حل مسأله و مهار کردن خشم بر روش های تربیتی و سلامت روانی مریبان پیش دبستانی

نویدی، احمد (۱۳۸۷). تأثیر آموزش مدیریت خشم بر مهارت های سازگاری پسران دوره متوسطه تهران. مجله روانپردازی و روانشناسی بالینی ایران، ۱۴(۴)، ۴۰۳-۳۹۴.

واحدی، شهرام؛ فتحی آذر، اسکندر. (۱۳۸۵). آموزش کفایت اجتماعی در کاهش پرخاشگری پسران پیش دبستانی: گزارش ۶ مورد. *فصلنامه اصول بهداشت روانی*. سال هشتم، شماره ۳۲ و ۳۱، ۱۳۰-۱۴۰.

منابع و مأخذ خارجی:

- Ainsworth, M.D.S. (1989). Attachments beyond infancy. *American Psychologist*, 44, 709-716.
- American Psychological Association. (2004). Controlling anger-before it controls you[On Line]. Available: <http://www.google.com>.
- Ann. p. (1992). *An investigation of teacher focus of control*. Principal leadership and job satisfaction. Dissertation Abstracts International.vol.53.No.6.
- Antony, M.M., Bieling, P.J., Cox, B.J., Enns, M.W. (1998). Swenson Version of the depression anxiety clinical groups and a community sample. *Psychological Assessment*, 2, 176 – 81.
- Black, D.A., Heyman, R.E., & Slep, A.M. (2001). Risk factors for child physical abuse. *Aggression and Violent Behavior*, 6, 121-188.
- Boss, A.H., Perry, M. (1992). The Aggression Questionnaire. *J Pers Soc*, 63, 452-9.
- Clark-Stewart, K.A. (1988). Parents' effects on children's development: A decade of progress? *Journal of Applied Developmental Psychology*, 9, 41-84.
- Crane, R.S. (1981). The role of anger, hostility, and aggression in essential hypertension. (Doctoral dissertation. University of south Florida, 1981). Dissertation Abstract 82-B., 42, B.
- Disgiruseppe, R. & Chip, T. (2003). *Journal of Clinical Psychology*, 10, 254.
- Dodge, K.A., Pettit, G.S., & Bates, J.E., (1990). Socialization mediators of the relation between socioeconomic status and child conduct problems. *Child Development*, 65, 649-655.
- D'Zurilla, T.J., Sheedy, C.F. (1992). The relation between social problem solving ability and subsequent level of academic competence in college students. *Cognitive Therapy and Research*, 16(5), 589-599.
- Feindler, E.L., & Ecton, R.B. (1986). *Adolescent anger control: Cognitive-behavioral techniques*. New York: Pergamon Press.

- Hanson, K.M.,&Minta, L.B. (1997). Psychological Health and problem -solving, self-appraisal in older adults. *Journal of Counseling Psychology*.44, 433-442.
- Kazdin, A.E. (1990). Childhood depression. *Journal of Psychology and Psychiatry*, 31(1), 174- 222.
- Lochman, J.E., Barry, T.D., &Pardini, D.A. (2003). *Anger control training for aggressive youth*. In A.E. Kazdin, J.R. Weisz (Eds.), Evidence- based psychotherapies for children and adolescents. New York: The Guilford Press.
- Logan, B.B., Leolrin, C.E. (1980). Family Control Nursing In community addition. California: Wesley publishing Co.
- MacDonald, A. (2001). The Prevalence and Effects of Test Anxiety in School Children. *Educational Psychology*, 21(1), 89-101.
- Morton, J.A. (2005). A study to determine the influence of teaching problem solving tools to educationallyat-riskhigh school students. Dissertation Abstracts International Section. A: *Humanities and social sciences*, 66(4-A), 1266.
- Murphy, T., Oberlin, L.H. (2002). *The Angry Child Regaining Control when your Child is Out of Control*. Family & Relationships. Crown Publishing Group, NY: Three Rivers Press.
- Nezu, A.M. (1990). Effect of stress from current problem: Comparison to major life events. *Journal of Psychology*.
- Nomellini, S., & Katz, R.C. (1983). Effects of anger control training on abusive parents. *Cognitive Therapy and Research*, 7, 57-67.
- Shure, M.B. (2000). *Raising a thinking child workbook*. U.S.A: Henry Holt and company Inc. an interpersonal problem solving and prevention in urban fifth-and sixth-grader. Paper presented at annual meeting of American Psychological Association, Toronto.
- Shure, M.B. (2001). *I can problem solve: An interpersonal cognitive problem-solving program (2nded)*. Champaign: I1 research Press.
- Shure, M.B., Digeronimo, T.F. (2001). Raising a thinking child workbook: Teaching young children how to resolve everyday conflicts and get along with each others: Book review. *Social Work With Groups*, 24(3-4), 197-201.
- Smith, C. (2004). *Fireworks*.<http://www.ksu.edu/wwparent/courses/index.htm>.
- Sokoohi-Yekta, M., Zamani, N., &Parand, A. (2010). Efficacy of anger management training based on cognitive-behavioral approach on mothers of children with mental retardation: 1-year follow-up. *World Conference on Psychology, Counseling & Guidance*, pp. 315.

- Spivack, R.A., & Levine, M. (1963). *Self-regulation in acting-out and normal adolescents*. Report No. M-4531. Washington, DC: National Institute of Health.
- Taylor, J.L., & Novaco, R.W. (2005). *Anger treatment for people with developmental Disabilities: A evidence and manual based approach*. California: John Wiley Sons, Ltd.
- Twerski, R.A., & Schwartz, U. (2005). *Positive parenting*. New York: Pearson Company Inc.
- White, K.J., & Kistner, J. (1992). The influence of teacher feedback on young children's peer preference and perception. *Developmental Psychology*, 28(5), 933- 940.
- Wu, T.F., Custer, R., & Dyrenfurth, M.J. (1996). Technological and personal problem styles: Is there a difference? *Journal of Technology Education*, 7(2), 55-71.